

Želvos gimnazijos bendruomenės laikraštėlis

Jaunimėlis

**2015 - 2016 m. m.
BALANDIS Nr. 6**

Rožė

*Rožyte, rožyte, kokia tu graži –
Kotelis spygliuotas, vis tiek nuostabi.
Saulėtą rytą spindi tu ryškiai
Skleidi aromatą kaip vėjo pūkai.*

*Rytais mus žavi tu rasos apsupty,
Lapeliai raudoni, gražiai susukti.
Gamtos kampely laiminga esi,
Vėjeliui papūtus gardžiai pakvimpi.*

Dovydas Naraškevičius, 5 klasė

2016-ieji – Bibliotekų metai

Kadangi šie metai paskelbti **Bibliotekų metais**, mokykloje jau vyko ir dar planuojamas ne vienas renginys, skirtas šiai progai.

Balandžio 22 dieną mūsų mokyklos mokiniai bei mokytojai dalyvavo **Skaitymo akcijoje** – 10 minučių garsiai buvo skaitomi pasirinkti tekstai.

Gimnazijos bibliotekoje vyksta Bibliotekų metų renginiai, skirti pradinukams - „**Mano vaikystės knyga**“. Jau įvyko renginiai pirmokams ir ketvirtokams. Mokytojos Romualda Stražinskienė, Dalė Dulkevičienė, Audronė Stankevičienė, Jolita Gineikienė pasakojo vaikams apie savo vaikystės knygas, apie norą skaityti, skaitė savo vaikystės knygas ar jų ištraukas. Gegužės mėnesį dar vyks susitikimai su antrokais, trečiokais ir penktokais.

Bibliotekoje veikia **paroda „Nuo vaikystės knygų – į gyvenimą su knyga“**, kurioje galite pamatyti, kaip atrodo knygos, išleistos prieš keturiasdešimt – penkiasdešimt metų. Ateikite pažiūrėti.

Taip pat visų klasių mokiniai skatinami dalyvauti netradicinėje knygų skirtukų kūrimo **akcijoje „Skaityau – Rašau – Kuriu“**. Mokiniai, perskaitę knygą, pagamina jai skirtą skirtuką. Akcija vyks **iki 2016 m. gruodžio 1 d.** Sukurtus skirtukus reikia nešti į mokyklos biblioteką, kur jie bus sujungti į bendrą juostą. Daugiau apie šią akciją galima teirautis gimnazijos bibliotekoje.

BŪKITE AKTYVŪS BIBLIOTEKŲ METŲ DALYVIAI!

Gimnazijos bibliotekininkės **Jolantos Gelūnaitės** ir „Jaunimėlio“ informacija.

Elžbietos paukštis...

MŪSŲ PASIEKIMAI

Sveikiname **Elžbietą Tamsevičiūtę**, kuri Respublikiniame vaikų piešinių ir nuotraukų konkurse „**Lietuvos paukščiai 2016**“ laimėjo II vietą. Taip pat puikiai piešinius nupiešė ir konkurse dalyvavo **Urtė** bei **Linėja**.

Konkursui buvo atrinkta 540 pradinėjų klasių mokinių, priešmokyklinio ir ikimokyklinio amžiaus vaikų darbų, kurių autoriai yra iš visos Lietuvos Akmenės, Alytaus, Anykščių, Jonavos, Kauno, Klaipėdos, Lentvario, Naujosios Akmenės, Panevėžio, Radviliškio, Raseinių, Šakių, Šiaulių, Trakų, Ukmergės, Utenos, Vievio, Vilkaviškio, Vilniaus, Tauragės, Kėdainių ir kitų miestų bei rajonų mokyklų ar darželių. Džiaugiamės tokiais rezultatais. Sėkmės kūryboje ir toliau!

Nuotraukas ir piešinius galima matyti

https://www.facebook.com/Konkursas-413671708795148/photos_stream?tab=photos_albums

Mokytojos Jolantos Butkienės informacija

Mokytojos pirmokams skaito savo vaikystės knygas...

Iš mūsų gyvenimo

Dalyvavome festivalyje

Dalyvauti Respublikiniame spektaklių – pasakų anglų kalba festivalyje mums pasiūlė mūsų anglų kalbos mokytoja Aldona Kuzmienė. Šis konkursas yra rengiamas Vilniuje kas antri metai. Mokytojos paruošti mokiniai festivalyje dalyvavo jau antrą kartą.

Išsirinkome kūrinį spektakliui liaudies pasakų motyvais, jį papildėme naujais veikėjais. Repetacijų metu labai stengėmės, puoselėjome viltį grįžti namo su laimėjimais. Ruošiant spektaklį reikėjo atlikti ir nusiūsti į Vilnių įvairias užduotis: paruošti pasirodymo afišą, nufilmuoti kūrinį, mokyklos emblemą, spektaklio veikėjų nuotrauką. Taip pat reikėjo taisyklingai išmokyti veikėjų žodžius, pasirodžius sceninius drabužius, parengti dekoracijas.

Festivalyje dalyvavo 9 mokyklos iš visos Lietuvos. Kol vaidino kiti, buvo smagu žiūrėti, bet kai užlipome ant scenos patys, pasidarė truputį nejauku, netgi baisoka.

Vertinimo komisija pripažino, jog mūsų parengtas spektaklis buvo išpūdingas, ir paskyrė diplomą – nominaciją už geriausiai atliktą liaudies pasaką. Taip pat kiekvienas buvome apdovanoti atminimo dovanėlėmis. Mes patyrėme puikius išpūdžius: buvome pakviesti pietų, visą renginio laiką mus nuoširdžiai globojo organizatoriai.

Smagiai grįžome namo. Kelias iki Želvos neprailgo – mokytoja organizavo įvairius žaidimus, juokavome, minėme mįsles.

Džiaugiamės, jog ruošdamiesi festivaliui patobulinome užsienio kalbos mokėjimo įgūdžius, įsitikinome, kad liaudies kūryba yra labai įvairiapusiška ir maloniai nuteikianti įvairaus amžiaus žmones, taip pat ir mus, pradinukus, kurie buvome šio festivalio dalyviai.

Festivalio akimirka

4 klasės mokinės
Austėja Leonavičiūtė, Modesta Aganauskaitė

Ir vėl pasitikome grįžtančius sparnuočius...

Tą kovo rytą keliamės su džiaugsmu – mat žinome, jog kartu su visa klase vyksime į visiems puikiai žinomą Želvos girininkijos Makio mišką kelti paukščiams namelių – inkilėlių. Nuotaikos vos nesugadina darganos rytas: dangų dengia dideli debesys, saulės nematyti. Atrodo, tuoj pliūptels lietus... Tačiau, kai lydimi mokytojos Rasos Povilienės išsiruošiame į mišką, debesys danguje išsisklaido, nušvinta saulutė. Ir mūsų nuotaika vėl puiki. Netgi sušylame...

Štai mes ir Makio miške. Čia sutinkame Želvos girininką Gintautą Povylių bei jo pavaduotoją Kęstutį Jarmalavičių. Pirmiausia mums Kęstutis pasakoja apie paukščius: kokie sparnuočiai gyvena šiame miške, kuriems iš jų bus skirti mūsų pakabinti inkilėliai. Sužinome daug naujų dalykų. Pasirodo, šiuose naujuosiuose „nameliuose“ turėtų įsikurti daugiausiai didžiosios zylės ir margasparnės musinukės. O nuo vieno inkilo iki kito turėtų būti išlaikytas apie 50 metrų atstumas. Taip pat sužinome, kad mažiesiems miško paukščiams grėsmingas yra genys – tai, pasirodo, plėšrūnas, kuris savo snapu gali praplatinti inkilo skylutę ir užpulti paukštelius (išties esame nustebinti...). Inkilo landa turėtų būti jo viršutinėje dalyje, o dugnas – kuo žemiau. Taip sunkiau paukštelius pasiekti kitoms miško plėšrūnoms – kiaunėms. Iš klausę Kęstučio pasakojimo, girininko Gintauto paraginti, pasiskirstome į dvi grupes ir žingsniuojame tikslo link – kelti inkilėlių. O juos keliamė pasinaudodami ilga dvišake kartimi. Kiekvienas įkeliamė po vieną inkilėlį. Keliaudami mišku aptinkame apleistą inkilėlį su praplatinta skylė. Tai turbūt jau genio darbas...

Pakabinus inkilėlius galima ir atsikvėpti. Einame į visų pamėgtą pavėsinę, esančią ant Makio ežero kranto. Vaišinamės arbata, užkandžiaujame, dalijamės patirtais išpūdžiais. Netgi dalyvaujame gamtos žinovų viktorinoje, kurią čia pat mums surengia Želvos miškininkai Gintautas ir Kęstutis. Visi atminimui gauname dovanų po knygelę apie miškus.

Gaila, bet išvykos laikas baigiasi – reikia grįžti. Paliekame pavasarinės saulės nušviestą mišką, dar vis ledu padengtą ežerą... Grįžtame nors ir pavargę, bet džiaugdamiesi padarę gerą darbą – dabar į Makio mišką grįžusiems paukščiams bus kur gyventi.

Rokas Kalesnykas, Želvos gimnazijos 7 klasės mokinys

Mes ir menas, kultūra, literatūra

VYKO TRADICINĖ MENŲ SAVAITĖ

Balandžio pradžioje mokykloje vyko tradicinės **Menų savaitės** renginiai. Jie šįkart buvo skirti **dailei, muzikai, šokiui, teatrui, etnokultūrai**. Stebėjome ne tik savų moksleivių pasirodymus, jų darbų parodas, bet sulaukėme ir svečių: Taujėnų gimnazijos moksleivių kolektyvo, Ukmergės vaikų ir jaunimo teatro studijos „Nykštukas“ artistų, muzikantų dueto Aurimo Driuko ir Agnės Doveikaitės, vilniškių šokėjų. Smagu ir prasminga buvo šią savaitę „padraugauti“ su menu.

Nuotraukoje – Taujėnų gimnazijos artistai

„Jaunimėlio“ informacija

Konkursui „Ką aš žinau apie Lietuvos kariuomenę?“ pasibaigus...

Šiame šalies moksleivių konkurse, istorijos mokytojos Loretos Žilinskienės paskatintas, dalyvavo ir mūsų mokyklos abiturientas **Kristijonas Povylus**. Džiugu, kad jis II-ajame konkurso etape pakliuvo tarp 30-ies geriausių dalyvių ir buvo pakviestas į finalinį etapą, vykusį Klaipėdoje. Kaip „Jaunimėliui“ papasakojo Kristijonas,

konkursas paliko neišdildomų įspūdžių. Jis vyko kariniame laive „Jotvingis“, čia įrengtoje salėje. Šis renginys buvo puiki galimybė laiką praleisti įdomiai ir nekasdieniškai. Toks konkursas Kristijonui, deja, paskutinis, o mokytojai linkime ir toliau sėkmingai ruošti mokinius šiam ir kitiems konkursams.

„Jaunimėlio“ informacija

Kristijonas prie „Jotvingio“

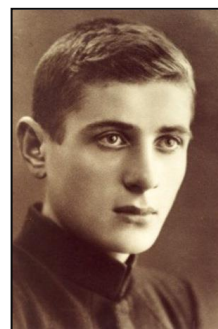
Klausėmės Vytauto Mačernio poezijos

Balandžio 13 dieną mokykloje lankėsi aktorius **Alvydas Brunalas**, kuris vedė netradicinę pamoką 8 – 12 klasių mokiniams – skaitė žinomo XX a. lietuvių poeto Vytauto Mačernio eiles. Svečias ne tik deklamavo poeto eilėraščius, bet ir pasakojo apie jo gyvenimą, skaitė laiškus, dienoraščių ištraukas. Tai buvo dar viena galimybė prisiliesti prie talentingo, jauno žuvusio, filosofinius kūrinius rašiusio poeto gyvenimo bei kūrybos.

Poeziją skaito aktorius Alvydas Brunalas

Vytautas Mačernis (1921–1944) – poetas, jauniausias literatūros klasikas, naujosios lietuvių poezijos pradininkas. Gimė Šarnelėje, netoli Žemaičių Kalvarijos, mokėsi Sedos vidurinėje mokykloje ir Telšių gimnazijoje. 1939 m. įstojo į Vytauto Didžiojo universiteto teologijos-filosofijos fakultetą. Studijavo anglų k. ir literatūrą. 1940 m. persikėlė į Vilniaus universiteto humanitarinių mokslų fakultetą. 1941 m. metė anglistiką, perėjo į filosofiją, kurią studijavo iki pat universiteto uždarymo. 1943 m. vokiečiams uždarius Vilniaus universitetą, V. Mačernis grįžo į tėviškę. 1944 m. spalio 7 d. Žemaičių Kalvarijos pakrastyje važiuojant vežimu į poeto galvą pataikė atsitiktinė artilerijos sviedinio skeveldra ir atėmė jauno bei talentingo poeto gyvybę.

13

Mes nežinome kam, bet gyventi,
Kurt ir juoktis pasauly - puiku;
Nes ir tai, ką mes esam iškentę,
Vienąsyk prasiveržia džiaugsmu.

Mes nežinom kodėl, bet darbuoti
Per šešias įtempimo dienas
Tenka mums. Ir tada vainikuoti
Galim švęsti šventes prabangias.

Mes nežinome kaip, kuo būdu:
Bet vien ieškantį glosto švelniai
Po gilių abejonės naktų

Purpuriniai tiesos spinduliai,
Ir pro ašarų tyrus lašus
Šviečia aukštas ramybės dangus.

Rudens sonetas iš ciklo „Metai“

MES IR ISTORIJA

Susirinkę gaiviname savo krašto istoriją

Želvos krašto žmonės, kuriems mielas savas kraštas, kurie mėgsta istoriją, balandžio 23 dieną važiuoti ir pėsti susirinko į miestelio kultūros namus. Čia vyko konferencija, skirta Želvos 435 metų jubiliejui paminėti.

Šventę, kaip jau įprasta, savo melodijomis pradėjo Juozo Vasiliausko vadovaujama kapela su dainininkėmis. Klausėmės dainų apie kaimą, gimtojo krašto ilgesį ir meilę. Įžanginį žodį tarė Želvos seniūnas Kęstutis Mikalajūnas. Jis paminėjo reikšmingiausius istorijos faktus, pasidžiaugė muziejaus vadovės, mokytojos Zitės Kriaučiūnienės ir jos dukros, taip pat pedagogės Rasos Povylienės kartu su visa šeima atliekamu prasmingu ir reikalingu kraštotyrimu darbu. Mokytoja Z.Kriaučiūnienė supažindino su konferencijos svečiais. Tai Ieva Gaižutytė, parašiusi Daubariškių kaimo istoriją, poetė Stasė Čirbienė, kraštiečiai Juozas Papas ir kiti. Smagu, kad ir kiti kraštiečiai domisi gimtuoju kraštu, prisideda prie istorijos išsaugojimo. Štai Kęstutis Jarmalavičius ne tik gali papasakoti apie paukščius, bet ir turi surinkęs apie juos daug medžiagos. Vaclovas Kalesnykas tyrinėja Bajorų kaimo istoriją. Mokytoja Z.Kriaučiūnienė taip pat paminėjo Stasę Varcinkevičiūtę, tyrinęsį piliakalnių, Algirdą Motiejūną, užrašiusį Dvarelškių kaimo istoriją, savo prisiminimais mielai besidalijančią Eleną Anusevičienę, nuolatinį visų kraštiečių susibūrimų dalyvį ir rėmėją Raimondą Bareišį, Vaidą Ramošką, kuris nemažai laiko skiria gimtinės istorijai ir jos pažinimui. Renginyje su įdomumu klausėmės Skirmantės Ramoškaitės, dar moksleivės, rašinio apie Želvos ateities viziją. Diskutavome, kas norėjo, galėjo prisiminti visus išlakstytus takelius ir išbraidytas balas. Ir kiekvienas su dėkingumu atsiliepė apie visus gerus atliktus darbus, parašytas knygas.

Parapijos klebonas Petras Avižienis savo pasisakyme priminė prasmingą sentenciją „Melskis ir dirbk“ ir pakvietė į talką sodinti medelių. Be maldos ir darbo, matyt, mes ir tampame tokie abejingi aplink mus vykstantiems reiškiniams. Taip pat kunigas kvietė aplankyti parapijos namuose iki gegužės vidurio veikiančią fotoparodą „Želvos krašto šeimos senose nuotraukose“.

Tikru renginio siurprizu tapo R.Povylienės ir Z.Kriaučiūnienės pristatyta nauja knyga „Želvos kraštas senose fotografijose“. Pasak autorių, naują leidinį apie mūsų kraštą jos atiduoda Želvos krašto žmonių teismui. Knygoje sudėta įvairius laikus menančių nuotraukų. Stengiasi parinkti įdomesnes, retesnes, iki šiol nepublikuotas. Fotografijos sugrupuotos pagal tematiką ar istorinį laikotarpį. Autorės tikisi, kad visiems bus smalsu pavartyti šį albumą ir dar kartą įsitikinti, kokia įvairi, permaininga, skausminga, o kartais ir džiaugsminga mūsų krašto, kaip ir visos Lietuvos, istorija.

Nijolė Vernickienė, Laumėnų bibliotekos bibliotekininkė

ŽELVOS BENDRUOMENĖ kviečia

prisijungti prie prasmingo **turistinio žygio**, kurį organizuoja būrelis ukmergiškių entuziastų. Gegužės 7 d. bus keliaujama

Želvos krašto partizanų keliais maršrutu

„Želva – Ažumakio miškas (Makių ežeras) – Želva“.

Žygio pradžia prie Želvos Žirgų skulptūros 10 val.

Plačiau apie žygio maršrutą žiūrėkite **socialinio tinklo**

„Facebook“ paskyroje „Želvos bendruomenė“.

Į renginį susirinko tie, kuriems įdomi gimtojo krašto istorija

Naujosios knygos „Želvos kraštas senose fotografijose“ fragmentas

Sustojęs laikas. Šventė

Nors kitoje nuotraukos pusėje kažkas užrašė „Rytmetinę gimnastiką atlieka žydų mokyklos mokiniai su savo mokytoju“, bet galima patikslinti: Želvoje – šventė. Kokia? Šito jau niekas nepasakys... Šioje fotografijoje matome senąją Želvą, tiksliau, jos centrinę aikštę – netaisyklingos formos, panašią į platų kelią. Į rytų pusę ji nežymiai kyla į kalnelį ir užsibaigia ties varpine bei senąja klebonija. Kairėje aikštės pusėje – žydų namai. Pirmasis matomas panašus į ano meto smulkaus kredito banką, o toliau, priešais bažnyčią, žydų rabino. Dešinėje – neatpažįstami, jų nelikę arba jie labai pasikeitę. Paskutinis, ant kalno, netoli klebonijos – V.Černiausko nuomotas mokykla, per karą sudegęs. O čia, arti, šurmuliuoja šventė. Su puošniais žydų vaikais, jų mokytoju Hirschel Stokol (1909–1941). Netrukus, po 20-ies metų, jų nebeliks – bus sušaudyti Želvoje, ant savo kapų, ar Pivonijos šile.

O Želva apie 1921-uosius metus buvo ryškus viduramžių miestelis, prasidėjęs nuo centrinės netaisyklingos formos aikštės, iš jos vingiuojančiomis penkiomis gatvėmis ir keliais skersgatviais. Ji daugiau buvo žinoma kaip Pozelva. Dariaus ir Girėno vardu aikštė buvo pavadinta po 1933 metų.

Šį „Jaunimėlį“ padėjo parengti: mokytoja Jolanta Butkienė, bibliotekininkės Jolanta Gelūnaitė ir Nijolė Vernickienė, mokiniai Rokas Kalesnykas, Dovydas Naraškevičius, Kristijonas Povylis. *Ačiū jiems!*

Maketavo Rasa Povylienė

Želvos gimnazija, 2016 – 04 – 29

RAŠYKITE MUMS: zelvosjaunimelis@gmail.

